

DEVİRİMCİ, SOSYALİST AYDINLATMA VE PANELLER

Genel olarak dünyada, özel olarak Türkiye ve Kürdistan özgülünde de Avrupa'da önemli ve hassas bir süreçten geçildiği tanımlaması herkesin, hemen hemen tüm yurtsever, devrimci, sosyalist hareketin, demokratik kitle örgütlerinin ortak tanımlaması. Buna ortaklaşan gündem de demek olası.

Buradan, kim, nasıl ve hangi görevler çıkartıyor, burası elbette tartışmaya değer. Burada farklılıklar, ayrılıklar olması kadar doğal bir şey de yok. Ancak, ortak çalışma, birleşik mücadele görevleri kapsamında ortaklaşan gündeme bağlı, bir o kadarda ortak payda olarak görülen görevler de sözkonusu. Burada da bu görevlerin nasıl, nerede, ne ile, hangi sorumlulukla yerine getirildiği önemli.

Özellikle Türkiye ve Kürdistan'lı, Filistin'li, İran'lı, Lübnan'lı ve Irak'lı ezilen göçmenler olarak bir parçası olduğumuz, aidiyet duygusuyla bağlı bulunduğumuz ülkelerin coğrafyasını oluşturan Ortadoğu'da, bu coğrafya kapsamında "Irak'ta emperyalist işgale, Filistin'de Siyonizme, Türkiye ve Kürdistan'da sömürgecilğe karşı mücadele" panelleri ile "Faşizme ve şovenizme karşı halkların kardeşliği" panelleri "hassas süreç" bir yanıyla yanıt olmak için çıkarsanan devrimci, sosyalist aydınlatma görevleri olarak anlamlıdır. Bu paneller, Ortadoğu, Türkiye ve Kürdistan yurtsever, devrimci, sosyalist kuvvetler ve demokratik kurumlar açısından gerçekten önemsenmesi gereken, ileri atılmış önemli adımlardan, anlamlı buluşmalardan biridir. Bölgesel direniş ve birleşik mücadele koşulları olanaklarını değerlendirme perspektifi açısından da önemlidir.

Bölge halkları üzerinde emperyalist işgalin, siyonizmin ve sömürgecilğin on yıllara varan saldırganlığı, inkar ve imha politikaları, Tel-Zaatar, Sabra ve Şatilla, Halepçe, Dersim 38, Lice, Necef, Basra, Felluce, Kamışlo, Beyrut, 6-7 Eylül, 77 Taksim 1 Mayıs, Maraş, Çorum, Sivas, Gazi, 19 Aralık gibi onlarca katliamları, ırkçı faşist, şovenist histeri ile linç gösterileri, bunun, Avrupa sokaklarına kadar psikolojik savaşın bir parçası olarak "kitlelenselektif" tanımıyla taşınması, bölge devrimci, yurtsever, sosyalist güçleri ve kurumları açısından hassasiyetlerini geliştirip, ortak çalışma ve birleşik mücadele kapsamında buluştukları eksen, gerçekten tarihsel ve siyasal sorumluluk bakımından önemli.

Bölge halkları, göçmen işçi ve emekçileri başta olmak üzere, siyonizmin doğrudan Amerikan emperyalizmi ile birlikte ideolojik basınç ve sızdırma ajanları aracılığıyla Avrupa'da anti-faşist hareketi etkileyip böldüğü, "anti-deutsch" olarak ellerinde İsrail ve Amerikan bayraklarıyla siyonizmin sözcülüğünü yaptırıldığı, emperyalist işgalci güçlerin, direnişle dayanışmanın önünü kesmek, işgale karşı direnmenin bir hak ve görev olduğu gerçeğini tersyüz etmek için, emperyalist ideolojik düşünce üretim merkezlerinde üretirecek bilinçlerde yanılmasa yaratan, ideolojik saldırılarla

işgale karşı direnişle dayanışmayı Avrupa'da tavsattığı; sömürgecilğin inkar ve imha üzerine inşa ettiği politikalarının sonucu olarak, ırkçı ve şoven histeriyi, sokak lincine vardırarak kadar bilinçleri körelten, beyinleri felç eden, geri bilinçteki insanları etkisi altına alarak, tam bir akıl tutulması yaşatarak zehirlediği bir süreçte devrimci, sosyalist aydınlatmanın önemi ve anlamı daha bir anlaşılır olmalı. Halkların mücadele yoldaşlığı ve enternasyonal dayanışmasını büyütmek, onları kardeşlik ve özgürlük bilinciyle aydınlatmak ve kazanmak sürecin hassasiyetleri bakımından omuzlara yüklenen tarihsel ve siyasal sorumluluktur aynı zamanda.

Her iki panelde bu anlamda önemlidir. Atılan adımlar, içerik ve kapsam bakımından ortak çalışmayı, birleşik mücadeleyi güce ve örgütlülüğe dönüştürecek bir eksen olmanın ötesinde, eğer hedef kitleleriyle buluşturulursa, bilinç sıçramasını yaratacak, değişim ve dönüşümü başaracak adımlardır. Bu adımlara değer verilmeli, bir başka deyimle de, bu adımların değeri bilinmelidir.

Bugün bu panellerin bazıları kimi ülke ve şehirlerde yapıldı. Geride, yapılması planlanmış paneller var.

Yapılanların üzerinden bir kaç vurgu yapmak, eleştiride bulunmak gelecek panellerin daha iyi örgütlenmesi, iyi geçmesi ve amacına hizmet etmesi için gerekli. Deneylemlerden öğrenmek ve dersler çıkartmak içinde önemli olduğunu düşünüyoruz.

1- Paneller, başta, panelleri örgütleyen güçler ve kurumlar açısından gerekli ilgiyi görmemiş, kendi bünyelerinde gereken ilgiyi yaratamamıştır. Paneli örgütleyen ve düzenleyenler güçlerini panele göre örgütleyip, disipline etmemişler, edememişlerdir. Kimi alanlarda, kimi örgüt ve kurumlar, ne kadar haklı gerekçeleri olsada, gerek panelist gerekse de katılımcı olarak temsili düzeyde bile katılmamıştır. Güçlerinin, yada örgütlü çalışmalarının bulunmadığı alanlar açısından elbette bu anlaşılır. Ancak, eleştirisi, esas olarak, bunun dışındaki alanlar içindir.

Yurtsever, devrimci ve sosyalist güçler ve demokratik kurumlar, her zaman ve her koşulda planladıkları işlerini ciddiye almak, önemsemek, ilgili olmak, tüm bunların toplamından gereken ilgiyi uyandırmak zorundadır. Ortak işlerin ortaya bir enerji çıkartmadığı, katılımlı güçlendirmede, çekici kılınmadığı genel olarak geçmiş pratiklere dair paylaşılan bir sonuç. Bunu tersine çevirmek, bunu yazgı kılmamak, değiştirmek için özellikle bugün, buna daha çok önem vermeli, hassasiyet gösterilmelidir.

2- Panelleri örgütleyen ve düzenleyen güçler açısından yapılacak yerlere ilişkin her kurumun kendi cephesinden bilgi akışı ve iç koordinasyonunda da sorunlar var. Merkezden yerellere doğru bir bilgi akışının, iç koordinenin zamanında sağlanması bu tür ortak etkinlikler için yaşamsal düzeyde önemlidir. Kimi yerelerde son günlere kadar tam bir bilgilisizlik olmayan, varsa da bir çabası olmayan,

katılıp katılmayacağını bilgisini vermeyen örgüt ve kuruma rastlanması hiçte hoş bir durum değildir. Elbette bu, her örgütün, kurumun kendi içsel sorunu. Ancak, ortak iş, birlikte mücadelenin sorunları ve görevleri kapsamında düşünürsek, bu bir iç sorun olmaktan çıkar, geneli de ilgilendiren bir hal alır. Eleştirimiz buraya dönmüştür. Gerek Ortadoğu, gerekse de DEKÖP-A ve YEK-KOM panellerinde ne yazık ki, bunlar yaşandı.

3- Paneller, devrimci, yurtsever, sosyalist güçler ve demokratik kurumlar açısından alışıla geldik, klasik çalışma tarzıyla çalışması yürütülmüş, gelenekselleşen bir tarzda örgütlenmiştir. Herkes kendi ilişkisinin sınırları içinde duyurusunu yapmış, çağrısını kendine vermiş, geniş işçi ve emekçilere, gençlere ve kadınlara taşımamış, bunlara ulaştırmayı ve katmayı hedefleyen bir çalışma örgütlenmiştir. Fabrika önlerine, okullara, kampüslerine, aile ziyaretlerine, çat kapı yapılarak panele çağırma, gelmeleri için ikna çalışması yürütme durumunda olunmamıştır. Panelleri örgütleyen ve düzenleyenler ortak grup çalışması, kolektif iş planı örgütlenmişlerdir. Dört beş kurumun, gücün birlikte örgütleyip düzenledikleri panele katılımla, bunlardan birilerinin tek başına örgütleyip düzenlediği bu tür etkinliklere katılımda nicel ve nitel bir farklılık yok denebilir.

Bunun üzerinde bir çok yönüyle durulabilir, durulmalıdır. Örneğin, panellerin ön hazırlık süreci bakımından tartışmaya değer. Keza, birlikte çalışma, ortak bir etkinliği örgütleme tarzı bakımından değerlendirmek gerekir.

Paneli örgütleyen ve düzenleyen güçler bakımından kendilerine "nasıl bir hazırlık yaptınız" dense, "toplanoş ortak çağrıyı çıkarttık" yanıtını alacaksınız. Doğrudan, bunda bir yanlışlık yok. "Çağrıyı ne yaptınız?" diyerek sorulsa, abartısız, "herkese verdik" diyeceklerdir bu çalışmanın öznesi olanlar, yürütücüleri. Burada "herkes"ten ne anlaşıldığı, ne anlaşılması gerektiği önemlidir. Eğer "herkes", kendisiyle bire bir, günü birlik görüşülen, gazete verilen, disipline edilmiş bir ilişkiler bütünü ise, ki, tamda bu kastediliyor, işte yanlışlık burada. Sorgulanması gereken çalışma ve örgütlenme tarzı bu işte. Aşılması gereken sınırlarımıza saldıralım, kendimize dokunalım denilen eşik, alışkanlık, "klasikleşen tarz" budur işte.

Bu tarz ele alıp ve düzenleme, en kaba biçimiyle "görev savuşturma" kabilinden bir iş olarak yapmak ve görmektir. "yaptık desinler"edir yaklaşım.

4- Paneller bu denli ilgili olmanın, bu tarz örgütlenme ve çalışmanın doğal sonucunda katılımlı, neredeyse herkesin kendi aktif kitlelerinin bile tam olarak katılmadığı, sınırlı sayıda güç katılmaktadır. Bugüne değin yapılan panellere katılım esas olarak böyle olmuştur. Kendi kendine propaganda eden, kendi kendini ajite etmeye çalışan bir sonuç doğmuştur. Kendine dönük politika yapışın, kendi kendisiyle uğraşmanın, içe dönüklüğün bir sonucudur bu aynı zamanda.

Tartışmaların içeriği önemlidir. Ama bu içerik hedef kitesine taşındığı, kavratıldığı, bir merak uyandırdığı, bilinçlerde ışık çakmasına, kıvılcımlar belirmesine hizmet ettiği oranda gerçek rolünü oynayacaktır. Devrimci, sosyalist aydınlatmadan anlaşılması gerekende budur. Aktif güçlerin tartışmak istediği, ihtiyaç duyduğu ile, geniş işçi ve emekçi yığınların tartışmak ve duymak istediği her zaman bir ve aynı değildir. Tartışmanın dili, uslubu, hedefi açısından da bu böyledir. Bunları ayınlıştırmamak gerekir.

5- Panellerin gündem ve içeriğine bağlı kalarak tartışma yürütmek, tartışma kültürü açısından önemlidir. Bu bağlamda, tartışmaların içeriği, amaca dönük tartışmalar yürütmenin sorunları açısından da küçümsenmeyecek sorunlar var. Ortak çalışmayı, birleşik mücadeleyi büyütmek, özellikle, Avrupa'da da geliştirilen ırkçı, faşist saldırılarla birlikte ele alınması gereken, faşizme ve şovenizme karşı halkların kardeşliği bilincini geliştirmek, "umut kırma" eksenli "karanlık savaş" tanımlaması yapılan yeni 'savaş konsepti'ne karşı enternasyonal dayanışma ve mücadele yoldaşlığını büyütmek eksenli yürütülen/yürütülmesi gereken tartışmalar ve açılımlara, pratik görev ve sorumluluğa daha çok öncelik vermek gerekir.

Ancak, bunu yapmayı, birbirine yönelik ideolojik eleştirileri merkezde tutan, ayrılmış ve farklılıkları öne çıkartan, 'şartlı, şurtlu' destekten sözeden bir tarz, bir tartışma kültürü içinden geçtiğimiz sürece yanıt vermeyi engelleyici olur. Karşılıklı varolan önyargıların aşılmasına değil, daha çok büyümesine, korunmasına hizmet eder ki, bundan sakınlı yurtsever, devrimci ve sosyalist güçler ve demokratik kurumlar. Söylediklerinin, konuşmalarının, yazıp çizdiklerinin geniş işçi ve emekçi kitlelerce anlaşılmasına, kavranmasına özen göstermeli, yeni önyargıların büyümesinin neden ve sonucu olmamalıdır.

Buda bir politika yapış tarzıdır. Bu tarz kendine dönük, kendi kitesine yönelik bir politika yapış tarzıdır. Bu tarzda aşılmalı, geniş kitlelere yönelik politika yapma öğrenilmelidir. Sonuç olarak, bir yazı kapsamında ele alıp değerlendirmeye çalıştığımız konuda düşünmek, tartışmak, gerekli sonuçlar çıkartmak gerektiğine inanıyoruz. Ortak iş yapma, birleşik mücadeleyi örgütlenme ve büyümenin teorik ve pratik görev ve sorumluluğunu yerine getirmenin çabası, emeğini, gelecek pratiğimize yön vermesi, perspektif sunması açısından ışık tutacağını umuyoruz. Birlikte yapılan işler daha büyük enerji ortaya çıkartmalı. Ortak çalışma bir kültür oluşturmalı. Ortak akıl ve dil birliğini geliştirmeli. Dar grup çıkarlarını aşma, ortak davanın sorun ve görevlerini ileri sıçrama yakalanmalı.